

שפת אמת

שפת אמת צו אש תמיד – לא תכבה! הרב אפרים ולץ

שפת אמת צו תרל"ה-תרל"ו

כי הנה עולה באה על הרהור הלב כמאמרם ז"ל היא העולה מחשבה רעה דאתוקדא על גבי מדבחא. והוא שריפת החטאת. אך אחר ביעור השאור צריכין להרים הדשן כי כל ירידה הוא צורך עלי'. והרי הכל בכלל בריאת השי"ת. כמאמר בורא חושך. והוא לבוא על ידי שריפת הרע אל הטוב. ואז נגמר המכוון. נמצא כי הרמת הדשן עיקר הקרבן.

ובמד' מי יתן טהור מטמא לא אחד כו'. פי' כי זה עדות על אחדותו ית'... כי יש מ"ט פנים טהור וטמא. ויש בלב איש ישראל ג"כ מ"ט שערים. וכמ"ש הלב מבין. ויש עליה גם למחשבות זרות באם נשרפין בעת עלותם על רוח האדם. ואז מתרומם זה הדשן כנ"ל כמובן.

שפת אמת צו תרל"ז

כתיב על מוקדה משמע שיש לכל מחשבה רעה מיוחד לה אש של מצוה מיוחדת לאתוקדא תמן. ובאמת מצד זה יש לה קיום. ובזוה"ק ואתחנן על פסוק בכל לבבך בשני יצריך ואיך אפשר לעבוד למקום ביצה"ר. ומפרש כמו ברזל שע"י האש מתרכך כמו כן היצה"ר אם ברזל הוא כו'.

וז"ש אש תמיד תוקד זה התורה שנק' אש והגית בו יומם ולילה. ובזוה"ק בפסוק זה. עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה. פי' דתורה אור הוא גוף האש ושם אין כיבוי. כי כל דבר פסולת אינו יכול לכבות גוף האש. אך מכבה נר מצוה. כמו הנר שמתלכלך באיזה דבר נדבק בו וגורם ג"כ שלא יוכל האש לשלוט שם ומתכבה אח"כ. אבל בגוף האור אין ליכלוך מכבה

שפת אמת צו תר"מ

דף מקורות

ידוע מדברי קדשו של הבעש"ט כי צריך להיות תמיד נקודה התלהבות בלב איש ישראל. וע"ז נאמר אש תמיד תוקד. המזבח רמז על הלב. ותמיד אינו דייקא בזמן אבל צריך להיות התלהבות על תמיד. וכשהתלהבות הוא כראוי ממילא מחשבה רעה העולה על הלב נשרפת בהבל הלב בא אח"כ אור חדש.

שפת אמת צו תרמ"א- תר"נ

בוודאי כאשר השי"ת בחר בנו יש לכל איש ישראל להאמין כי יש בו דביקות ואהבה להשי"ת. ומכש"כ לכלל ישראל. רק אפילו כל פרט. ועל זו האהבה נאמר מים רבים לא יוכלו לכבות כו'. וע"ז נאמר אש תמיד תוקד שהוא הבטחה ג"כ שלעולם לא יוכל לכבות התלהבות התקוע בלב איש ישראל לה' אחד.

אכן יש חסאים המסלקין זאת האהבה. וזה הסימן שכל זמן שנשאר האהבה והתשוקה בלב איש ממילא לא הי' החטא בעצם הפנימיות רק במקרה. ואז על כל פשעים תכסה.

דקשה הלא הכל במשפט רק אותה אהבה הגדולה בלב האדם שגוברת על תאוות החטא שע"י החטא לא נתבטל ממנו האהבה. אז הדין נותן שתכסה על הפשעים.